

IUNIE

Vineri

Dacă există un lucru pe care să-l fi înțeles cu adevărat în copilărie, atunci e acela că omul nu are **ABSOLUT** niciun control asupra propriei vieți.

Încă de când s-a sfârșit școala, nu am mai avut nimic de făcut **OBLIGATORIU** și nici n-a mai trebuit să mă duc **NICĂIERI**. Atâta vreme cât aerul condiționat funcționa, și bateriile de la telecomanda nu urmau să se descarce, eram pregătit pentru o vacanță de vară ultra relaxantă.

Dar apoi, ca din senin, s-a întâmplat **ASTA**:

Nu e PRIMA dată când mami ne ia prin surprindere cu așa ceva. Anul trecut, în prima zi de vară, ne-a obligat să mergem în vizită la mătușa Loretta, la azil.

Nu prea era pe gustul meu acest început de vacanță. Odată, când am fost în vizită la mătușa Loretta, colega ei de cameră m-a luat în brațe și n-a mai vrut să-mi dea drumul până când îngrijitoarea i-a dat o brișă cu cacao.

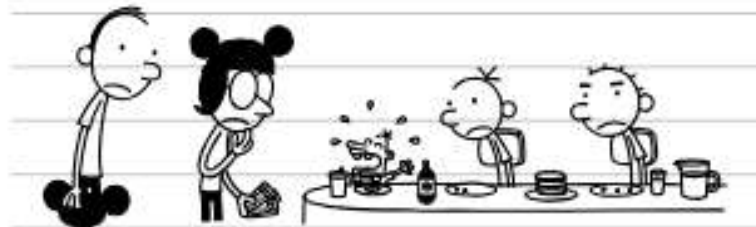

Dar mami nu vorbise serios despre vizita la azil. A doua zi, la micul dejun, ne-a spus unde urma să mergem DE FAPT.

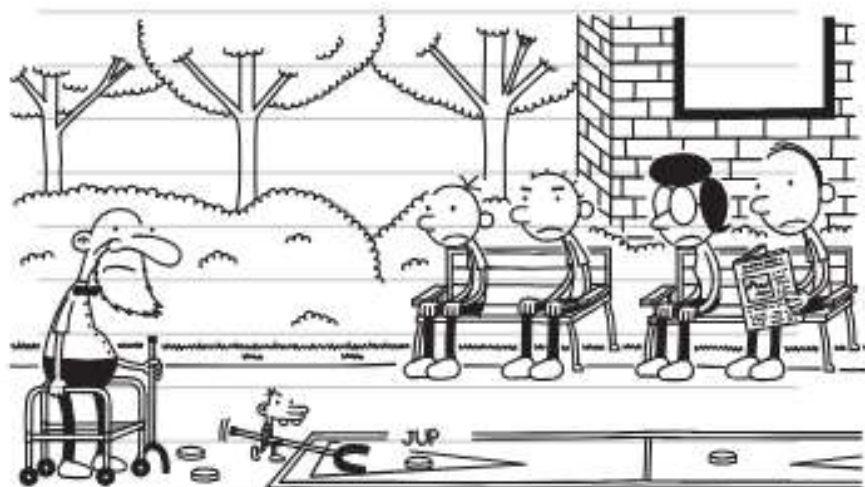

Și eu, și Rodrick ne-am bucurat, fiindcă ne îngrozea ideea de a petrece prima săptămână din vacanță jucând rummy la azilul de bătrâni.

Dar atunci când frățiorul meu mai mic, Manny, a auzit de schimbarea planului, a luat-o razna instant. Mami vorbise atât de mult despre vizita la mătușa Loretta, că pe Manny ajunsese să-l ENTUZIASMEZE ideea.

Până la urmă s-a decis să AMÂNĂM excursia la Disneyland ca să îi facem mai întâi o vizită mătușii Loretta. Ai zice că mami ar fi trebuit să învețe atunci ceva despre excursiile-surpriză.

Știu EXACT de unde a apărut toată ideea asta cu excursiile, fiindcă am văzut azi noul număr al revistei „Familia de Gașcă” în cutia poștală.

Aș zice că 90% din tot ce facem împreună ca familie e inspirat din revista aia pe care o citește mami. Și când am văzut coperta ultimului număr, n-am mai avut nicio îndoială de unde apăruse ideea.

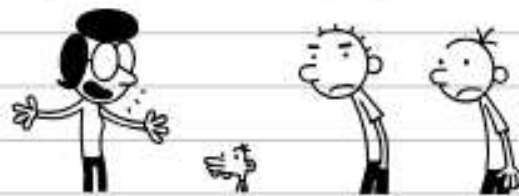
Am răsfoit revista asta de câteva ori în trecut,
și trebuie să recunosc că pozele mereu fac totul să
pară atât de distractiv.

Dar cred că e ceva în neregulă cu familia MEA,
fiindcă mi se pare că noi niciodată nu ne ridicăm la
standardele expuse în revistă.

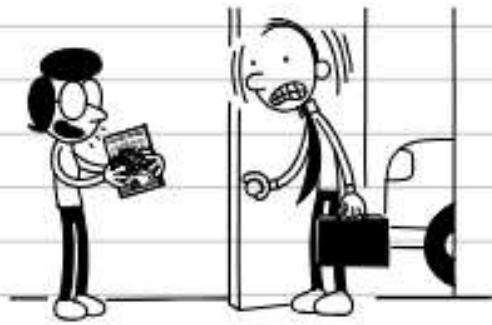
În orice caz, cred că mami n-are de gând să
se dea bătută. A zis că de data asta o să fie
extraordinar și că vom petrece mult timp împreună
în mașină, lucru care ne va apropia mai mult.

Am încercat să o conving să facem ceva
NORMAL, să mergem într-o zi la ștrand de
exemplu, dar mami nici nu voia să audă.

A zis că toată ideea excursiei ăsteia era ca noi să facem lucruri pe care nu le-am mai făcut niciodată și să avem niște experiențe „autentice”.

Credeam că mami îi spusese deja lui tati despre ideea cu excursia, însă se pare că m-am înșelat. Când a venit acasă, tati a fost la fel de surprins ca și noi.

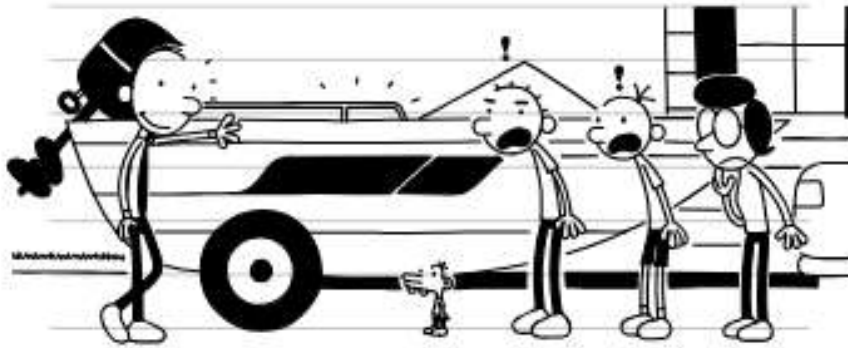
Tati i-a spus lui mami că era un moment mai dificil la serviciu și că nu voia să-și irosească zilele de concediu dacă nu era absolut necesar. Dar mami i-a spus că nu există nimic mai important decât să-ți dedici timpul familiei tale.

Apoi tati i-a spus lui mami că ar vrea să iasă cu
BARCA pe lac weekendul ăsta și că n-ar mai avea
cum s-o facă dacă vom pleca în excursie.

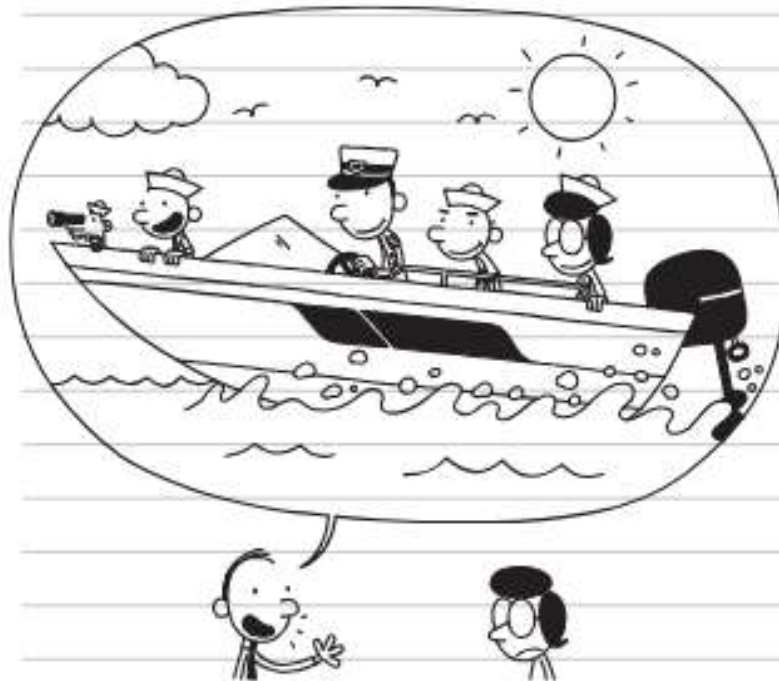
În general, mami și tati se-nțeleg destul de bine,
Însă există un lucru care generează în mod garantat
o ceartă: barca lui tati.

Acum câțiva ani, mami l-a trimis pe tati după niște
lapte, iar în drum spre magazin, tati a văzut o
barcă de vânzare în curtea unui vecin. Așa ne-am
trezit cu o barcă pe aleea din fața casei.

Mami s-a supărat că tati a luat decizia asta de
unul singur, fiindcă o barcă implica o groază de
chestii.

Dar tati a zis că și-a dorit asta dintotdeauna și că așa vom putea să petrecem weekendurile împreună, pe barcă.

Așa că tati a putut să PĂSTREZE barca și părea foarte fericit la început. Dar apoi s-au întâmplat niște lucruri.

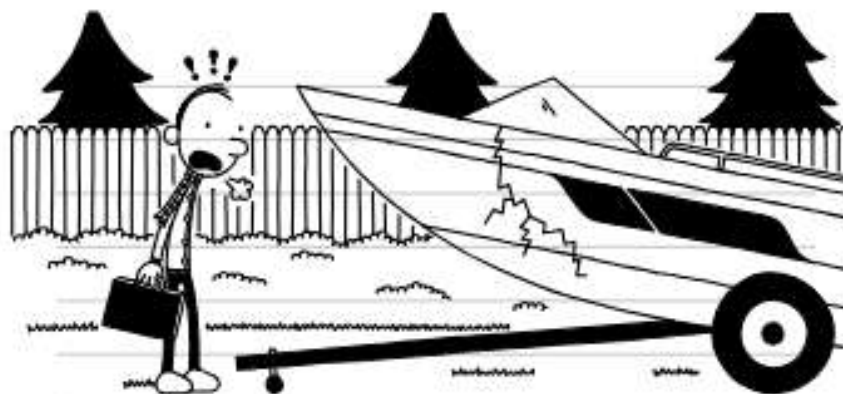
Câteva zile mai târziu, au apărut la ușa noastră niște oameni de la Asociația Proprietarilor de Case.

Au zis că există niște reguli la noi în cartier și că nu e voie să-ți lași barca în fața casei, așa că tati a trebuit să o mute în spate.

Barca a rămas acolo o vară întreagă fiindcă tati a fost prea ocupat ca să mai facă ceva cu ea. Apoi, în toamnă, un coleg de-al lui tati de la serviciu i-a zis că va trebui să o TRATEZE ca să nu pătească ceva de la ger, pe timp de iarnă.

Tati a aflat că tratamentul costa mai mult decât barca, așa că a hotărât să o lase la voia întâmplării. După două săptămâni, când a scăzut temperatura, a apărut o crăpătură mare într-o parte.

Când a început să ningă, tati a băgat barca sub terasă, și acolo a stat toată iarna. Când a venit primăvara, mami a început să depoziteze în ea tot felul de vechituri de prin casă.

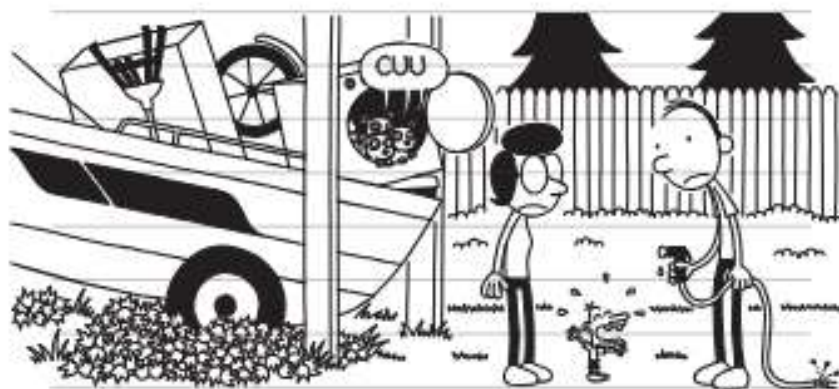
Vara viitoare, tati a decis că nu se mai poate așa.

Dar când a încercat să o scoată de sub verandă, a descoperit că în vechea noastră mașină de spălat se instalase o familie de ratori.

Tati a sunat la o firmă care să-l scape de ei, dar când a auzit câți bani ar costa toată afacerea, a zis că se ocupă el singur de asta.

Între timp, Manny a prins de veste că avem o familie de ratori în mașina de spălat, iar mami a trebuit să intervină.

Barca a rămas nemișcată de atunci. Cred că
ratonii s-au și mutat, fiindcă înainte se mai auzeau
foșnind, acum nimic.

Astăzi, mami i-a zis lui tati că putea să se ocupe
toată vara numai de barcă, și el nu s-a mai opus.

Mami a zis că urma să plecăm dis-de-dimineată, așa
că trebuia să ne facem bagajele dinainte. Le-a spus
tuturor să-și ia „numai strictul necesar” fiindcă
altfel nu încăpem în mașină.

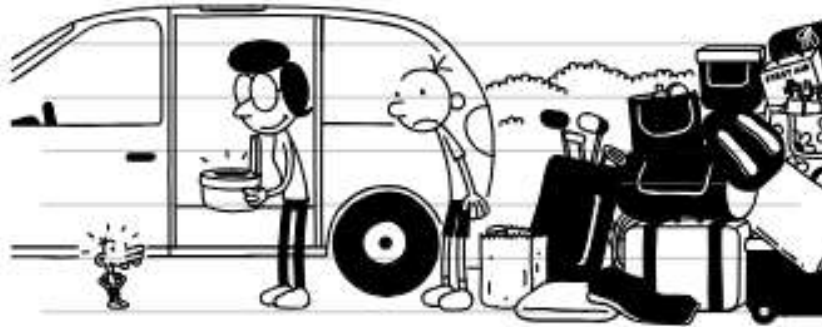
După ce și-a scos fiecare lucrurile în fața casei,
a devenit clar că spațiul urma să fie o problemă.

Mami a început să sorteze totul în două grămezi -
lucrurile importante și cele inutile. Rodrick a fost
dezamăgit că trebuie să-și mai reducă din „strictul
necesar”.

Mami m-a pus și pe mine să-mi las o groază de chestii miciute acasă, ceea ce e complet nedrept din moment ce lui Manny i-a luat până și olița.

Oricând plecăm într-o călătorie mai lungă, mami îi ia lui Manny olița, „în caz că”. Dar mie mi se pare total aiurea, fiindcă Manny chiar o folosește.

Mami nu ne-a lăsat să ne luăm niciun aparat electronic, deși practic alea nu ocupă niciun spațiu.

Mereu zice că puștii din zilele noastre nu mai știu cum să socializeze fiindcă stau numai cu ochii-n ecran.

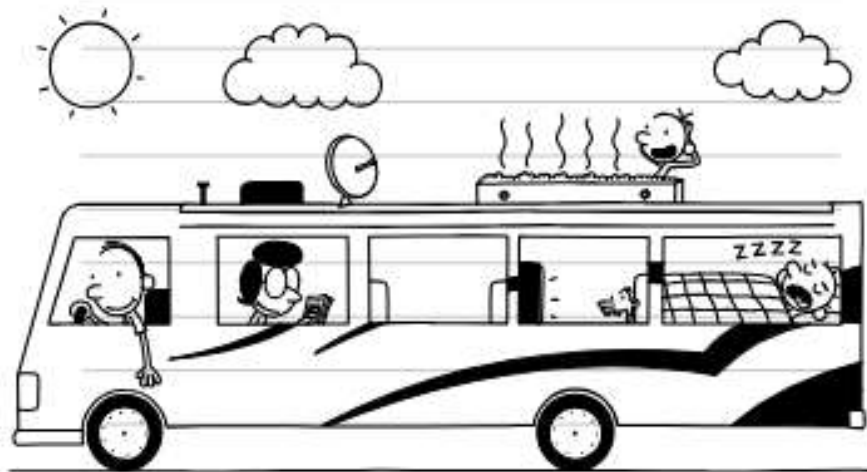
Dar să vă zic eu ceva: Când voi face eu copii, o să-i las să se joace cu orice gadget își doresc. Da, fiindcă eu cred că electronicele sunt cheia fericirii oricărei familii.

Chiar și după ce mami a trecut prin toate obiectele de pe alee și le-a exclus pe cele inutile, tot mai erau o GROAZĂ care nu încăpeau.

Eu am sugerat să închiriem o mașină mai mare, fiindcă atunci ne-ar fi încăput toate lucrurile și ne-ar fi rămas suficient loc liber să stăm relaxați.

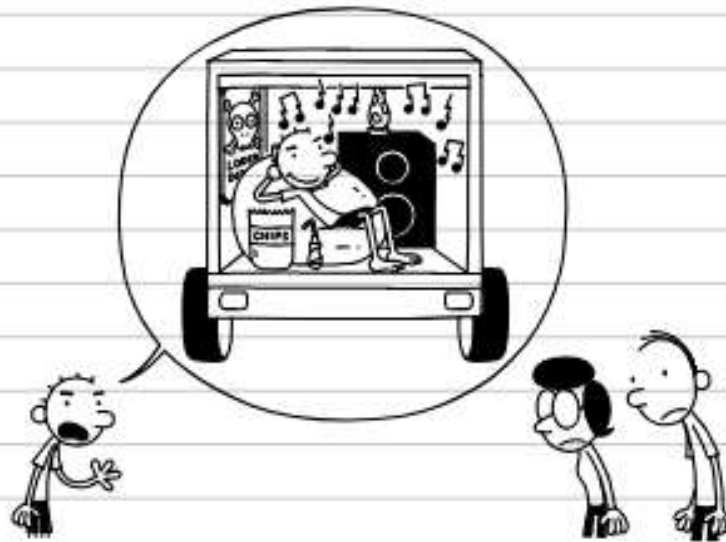
Eu cred că toată lumea are nevoie de spațiu pentru a se simți bine unii cu ceilalți. Și cu o autorulotă am putea petrece SĂPTĂMÂNI întregi fără să ne ciocnim unul de altul în excursie.

Dar mami a zis că autorulotele sunt scumpe și consumă mult, așa că s-a zis cu ideea mea.

Rodrick a zis că mai bine luăm o rulotă mică, din aceea care se poate remorca, și mi s-a părut o idee bună.

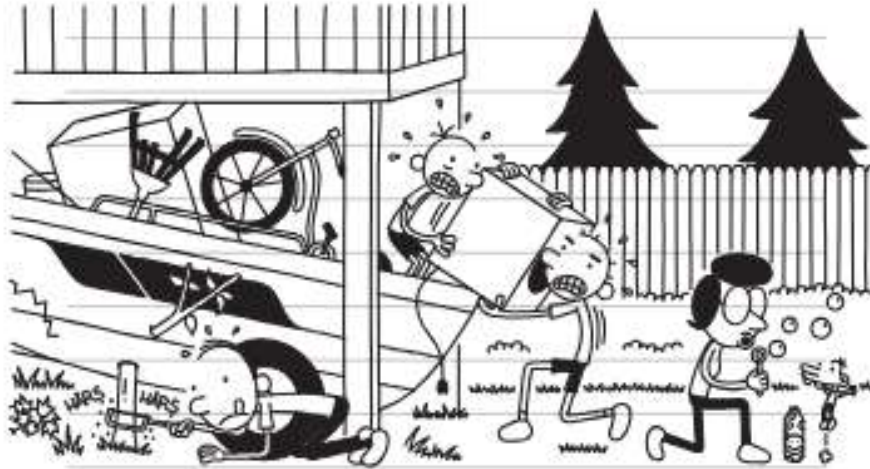
Dar era clar că Rodrick își imagina rulota ca pe un fel de mini-apartament doar pentru el ÎNSUȘI, așa că evident că nici asta n-a mers.

Apoi, tati a venit cu propria lui IDEE. A spus că am putea rezolva toată chestiunea spațiului punând toate lucrurile care nu încăpeau în mașină în BARCĂ, pe care să o tractăm și cu asta basta.

Cred că mami și-a dat seama că nu mai există altă opțiune, așa că a cedat. Dar scoaterea bărcii s-a dovedit a fi o problemă serioasă.

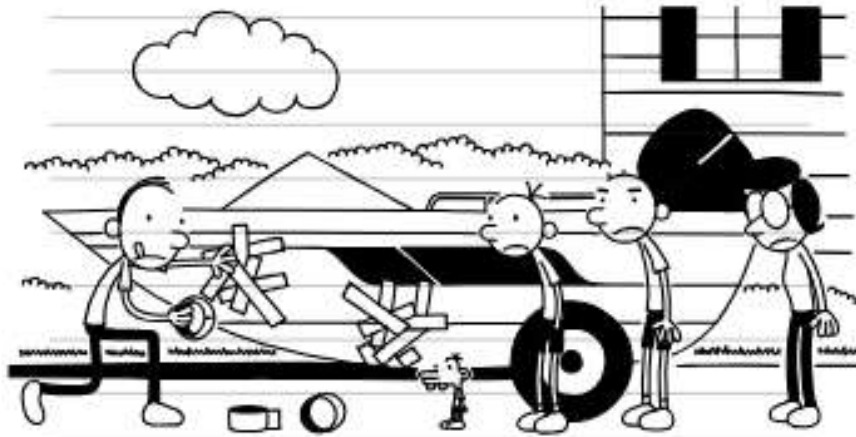
Nu numai că a trebuit să scoatem toate chestiile
afară din barcă, dar se pare că PRIN fundul bărcii
crescuse un COPAC. A durat trei ore să scoatem
barca, și vreau să menționez că mami nici măcar nu
ne-a dat o mână de ajutor.

După ce am scos barca-n față, tati a cârpit gaura
și crăpătura aia oribilă cu niște bandă adezivă.

Eu sper doar să nu ne apropiem de un loc cu apă
în excursia asta.

Din câte știu eu, barca nu a venit cu asigurare de viață.

Sâmbătă

Chiar și cu tot spațiul pe care l-am eliberat folosind barca, încă era înghesuială în mașină. Mi-am strecurat perna în barcă în ultima secundă, fiindcă am hotărât că aveam dreptul la măcar UN obiect „de lux”.

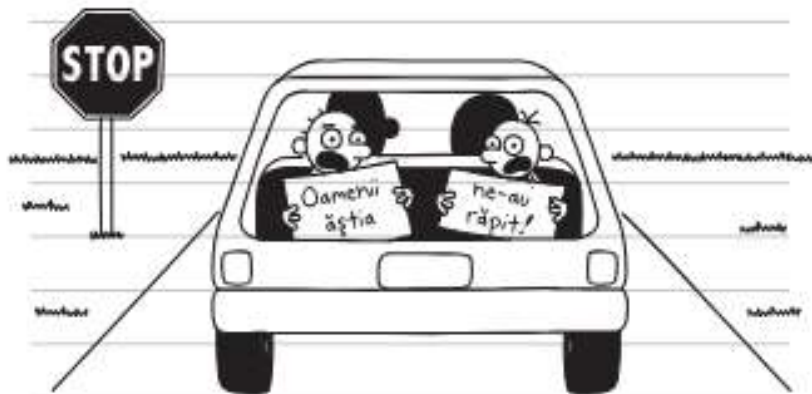
M-am gândit că Rodrick o să vrea să stea pe bancheta din spate, fiindcă de câte ori mergem undeva cu familia, el vrea să tragă un pui de somn.

Câteodată chiar uităm că Rodrick e acolo, în spate.

Anul ăsta am fost de Paște la biserică și, undeva pe la jumătatea slujbei, ne-am dat seama că îl vitasem pe Rodrick în mașină..

Înainte, când aveam o mașină mai mică, eu și Rodrick obișnuiam să stăm în spate, ÎMPREUNĂ, pe o banchetă care era întoarsă cu fața spre geamul din spate. Am intrat rău de tot într-o belea când am vrut să facem o glumiță și ne-a oprit poliția.

Când ne-am așezat astăzi în mașină, Rodrick mi-a oferit locul din spate.